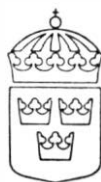

Motion till riksdagen

1988/89: So249

av Bo Nilsson och Sonja Karlsson (båda s)
Bilstödet till handikappade

Mot.
1988/89
So249 – 251

Det nya bilstödet har inneburit betydande förbättringar, främst vad beträffar den utökade personkretsen. Även bidragssummor och inkomstnivåer har justerats uppåt. En ytterligare och betydelsefull förändring är att bilstödet nu får en handikappolitisk inriktning, i stället för som tidigare en arbetsmarknadspolitisk.

Trots detta och trots att det nya bilstödet endast fungerat ett par månader, kan man redan upptäcka svagheter i regelsystemet.

En uppenbar orimlighet i de nuvarande reglerna är bestämmelsen att bidrag till bilköp som lämnas av kommun eller landsting reducerar det statliga stödet med samma belopp. Detta gäller däremot inte för bidrag som kan erhållas genom fonder eller på annat sätt.

En av tankarna med att föräldragrupperna fick rätt till bilstöd var att hela familjen skulle kunna resa tillsammans. Man skulle slippa att den handikappade familjemedlemmen eller det handikappade barnet med en förälder åkte färdtjänst, medan resten av familjen fick använda någon form av kollektivt transportmedel. Trots denna avsikt finns nu inskrivet för gruppen "Handikappad förälder med barn" att den handikappade föräldern måste ha körkort och själv kunna köra bilen. Det måste med ovanstående syfte vara likgiltigt vem av föräldrarna som framför bilen. När det gäller gruppen "Familj med handikappat barn" är det självklart oväsentligt vilken av föräldrarna som har körkort eller kör bilen.

Reglerna om bilbyte, när den gamla bilen på grund av olyckshändelse blivit totalförstörd, innebär att bilbidraget minskas med utgående ersättning från försäkringsbolaget. Dessutom gäller att om man inte haft den gamla bilen i sju år minskas bidraget med lika många sjundedelar som fattas till sjuårsgränsen. Detta ger helt orimliga effekter.

I svaret på en motion av Ingvar Björk "förutsatte socialförsäkringsutskottet att det nya bilstödet inte skulle medföra några försämringar för de grupper som tidigare hade rätt till bilstöd genom AMS". Trots detta kan man nu märka att försäkringskassorna i vissa fall intar en mer restriktiv hållning än AMS gjort. Personer som tidigare fått bidrag från AMS och haft bilen skattebefriad, får nu avslag med motiveringen att funktionshindret inte är tillräckligt omfattande. Vi anser att endast om funktionshindret påtagligt minskat kan man förändra det ställningstagande en annan myndighet tidigare gjort.

En annan försämring som kan drabba dem som får bilstöd är att kassorna, på grund av RFVs oklara direktiv, omprövar tidigare beslut om handi-

kappersättning. Detta kan få katastrofala följder för den som blivit beviljad bilstöd.

Mot. 1988/89
So249

Det är också väsentligt att de ekonomiska resurser som avsätts för detta bilstöd är sådant att syftet med reformen kan fullföljas. Redan finns tecken som tyder på att medlen inte räcker till för alla berättigade sökande under innevarande budgetår. Åtgärder bör övervägas för att undvika sådana konsekvenser.

De nuvarande reglerna, att inkomst av förmögenhet beräknas på samma sätt som vid fastställande av KBT, ger mycket otillfredsställande effekter. Även riksförsäkringsverket har uppmärksammat detta. En ändring bör göras, så att inkomst av kapital och arbete likställs, men att tillgångar som eget hus eller fritidshus inte påverkar det inkomstprövade bidraget.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om behovet av en skyndsam översyn och behov av förtydliganden i regelsystemet för bilbidrag till handikappade.

Stockholm den januari 1989

Bo Nilsson (s)

Sonia Karlsson (s)